

TORONYIRÁNY

XVI. 28.

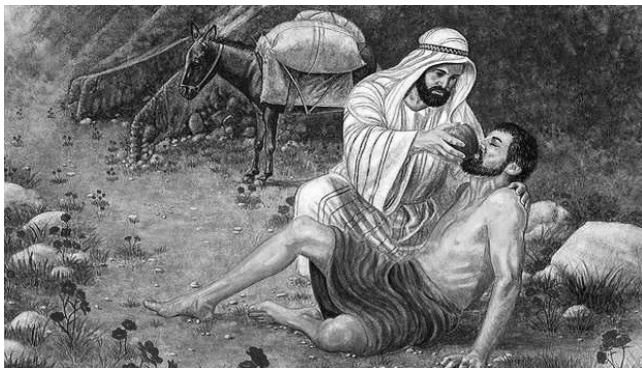
2022. július 10.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 15. vasárnap

Július 11. Szent Benedek apát, Európa fővédőszentje

Uram,
a népek egymástól elszakítva élnek.
A családokban viszályok dúlnak.
Háborúk szagatják a földet.
Éhezők kiáltása riasztja
a nappalt s az éjszakát.
Uram, ne hagyj el minket,
ragadj el szereteteddel!

Elengedjük a fülünk mellett,
ha a szomszédunk panaszkodik,
mások fájdalma s szenvedése
nem érdekeli minket.
Saját gondjainkkal sem vagyunk rendben.
Miért van, hogy még jobban nyomorúság?
S mi lesz, ha kiutat nem találunk?

Oly könnyen elmenekülünk,
ha itt a cselekvés órája,
hogyan tegyünk valamit:
a fejlődő országok messze vannak,
s a beteg családanya nyomorúságát
oly hamar elfeledjük,
bár itt van a közelünkben.

Cselekedjünk bátran? Éppen most?
Ha erre időt szánok,
elvész a pihenésem.
Ki van zárva! Ki kell kapcsolódnom!

Uram, bocsásd meg,
hogyan ilyeneket mondunk,
hogyan így nyugtatjuk meg magunkat!
Uram, ragadjon magával
szereteted!

Ingeborg Pacher

A szentmise olvasmányai

- 1. MTörv 30,10-14** Az erkölcsi törvény, melyet Mózes kihirdetett a választott népnek, nem érthetetlen vagy nehezen betartható, hisz mindenkinek a szívébe van írva.
- 2. Kol 1,15-20** Jézus Krisztus a láthatatlan Isten képmása, minden általa és érte lett teremtve, Ő az elsősülött a halottak közül, Ő az egész testnek, az Egyháznak a feje.
- 3. Lk 10, 25-37** A provokatív kérdésre: ki a felebarátom? – Jézus, az irgalmas szamaritánusról szóló példabeszéddel válaszol.

A szeretet parancsa

Az elbeszélésben szereplő írástudó Jézus felfogása felől kérdez. Hol húzza meg ő a felebaráti szeretet határát? Jézus a kérdésre példabeszéddel válaszol. Ebben egy közelebről be nem mutatott személyről van szó, akit Jeruzsálemből Jerikóba vezető úton rablók támadtak meg, raboltak ki és vertek félholtra. Az említett két helység 27 km-re fekszik egymástól, és 1000 méteres szintkülönbség van közöttük (Jeruzsálem: 750 m a tengerszint felett; Jerikó: 250 m a tengerszint alatt). Az út sivatagos és sziklás területen vezet át. A környezet különösen is alkalmas – még ma is – a rablótámadásra. A rablókról semmi közelebbit nem tudunk meg. Lehet, hogy rejtőzködő zelótákról van szó, akik rablótámadásból tartották fenn magukat (vö. J. Flavius: A zsidó háború, IV. 8,3). Az is lehetséges, hogy Jézus a rablótámadás bemutatásakor egy konkrét esetet tart szem előtt. A példabeszéd kiindulópontja tehát egy szerencsétlenül járt, félholtra vert, teljesen magatehetetlen ember, aki mindenképpen mások segítségére szorul ahhoz, hogy életben maradjon. A példabeszéd csattanója éppen az, hogy kitől kapja meg ez a bajbajutott személy a szükséges segítséget. Jézus először azokat mutatja be, akik megtagadják azt. Megdöbbenő, hogy a jeruzsálemi templomi szolgálat képviselői, egy pap és egy levita jelennek meg negatív szereplőként. A pap az áldozatbemutatásnál tevékenykedett, a levita alacsonyabb rendű szolgálatot (szent edények tisztán tartása, kapuk őrzése, az énekek zeneszóval való kísérete) látott el. Az elbeszélés szerint a kultusz képviselői Jeruzsálemből Jerikóba, tehát a templomi szolgálatból hazafelé tartanak. Jerikóban ugyanis, mivel papi város volt, nagyon sok pap és levita lakott. J. Jeremias azzal magyarázza a segítség elmulasztását, hogy a kultusz két képviselője halottan tartotta az úton fekvő embert, s a holttest érintésével nem kívánta magát kultikus tisztátalanná tenni (vö. Lev 21,1). Mivel Jézus nem utal a segítségnyújtás elmulasztásának az okára, nem szükséges az ilyen vagy más jellegű megokolás.

A lényeg, hogy a templomi szolgálatot teljesítők teljesen érzéketlennek mutatkoznak Isten aktuális hívására, amely a rablók által megtámadott ember magatehetetlen állapotában nyilvánul meg. A példabeszédben Jézus éppen a pap és a levita magatartásának a bemutatásával hívja fel a figyelmet arra, amit a főparancs, vagyis a MTörv 6,5 és a Lev 19,18 összekapcsolása jelzett: Isten szeretete és szolgálata nem hiteles a felebarát szeretete és szolgálata nélkül.

A harmadik személy, aki az úton haladva a félholtra vert illetőre rátalál, szamaritánus származású. A szamaritánusokat a zsidók megvetették, s gyűlölettel illették. Erről a 9,53 magyarázatánál már részletesebben szoltunk. Nem véletlen, hogy Jézus éppen őt választja ki, hogy magatartását szembeállítsa a hivatalos istentiszteletet végző személyek korábban bemutatott érzéketlenségével. A gyűlölt szamaritánus készségesen jelzi már, hogy a felebaráti szeretet gyakorlásában nincsenek határok. Őt ebben a pillanatban nem a nemzeti vagy vallási hovatartozás érdekli, hanem a magatehetetlen ember szükséghelyzete, amely először is együttérzést vált ki belőle, majd konkrét segítségnyújtásra ösztönzi.

Jézus a 34. versben részletesen és hangsúlyozottan sorolja fel, mit is tett a szamaritánus a szerencsétlenül járt embertársa megsegítésére. Ezzel a bevezető kérdésnek – „Mit tegyék?” – megfelelően ismét a cselekvés fontossága jut előtérbe. A szamaritánus nemcsak az elsősegélynyújtást végzi el, amennyiben borral és olajjal fertőtleníti a sebeket, és bekötözi azokat, hanem a sérült további gondozását is biztosítja. Elviszi őt egy nyilvános szállásra, és az ottani gazda gondjaira bízta. A későbbi ellátást előre kifizeti, sőt utólagos fizetéspótlásra is késznek mutatkozik, ha az szükségessé válna. Ezáltal teljes mértékben teljesíti azt, amit az Isten ebben a konkrét helyzetben tőle elvár.

A példabeszéd ezen a ponton befejeződik. Jézus ezután egy kérdéssel fordul a törvénytudóhoz. Kérdése egyrészt visszaautal a beszélgetőtársnak a 29. versben feltett kérdésére, másrészt új perspektívába állítja azt. Az írástudó azt kérdezte: „Ki a felebarátom?” Jézus ezzel szemben arra kérdez rá, hogy a példabeszédben szereplő három ember közül ki volt a bajba jutott személy felebarátja, vagyis ki viselkedett vele szemben felebarát módjára. Az írástudó önmagából indult ki, Jézus viszont a segítségre szoruló állítja középpontba, s ezzel a törvénytudó felfogásának helytelenségét is kimutatja. Nem az a lényeg, hogy ki az én felebarátom, hanem hogy kinek válhatok én felebarátává. Jézus pontosan ezzel a perspektíva-váltással bővíti ki és teszi határ nélkülivé a felebarát fogalmának a kiterjedési körét. Ha önmagamból indulok ki, azt tekintem felebarátnak, aki olyan, mint én. Ha a szükségét szenvedő embertársból indulok ki, akkor az ő szükséghelyzete kerül a középpontba, és nem az én személyes elvárásaim. Ugyanakkor az sem hagyható figyelmen kívül, hogy Jézus egy konkrét eset elmondásával fejt ki, ki is a felebarát. Nem elvont módon állítja, hogy minden embert felebarátnak kell tartanunk, s nem általános formában hirdeti, hogy szeretnünk kell a világon létező minden embertársunkat. Jézus a közvetlen környezetben található rászorulókra irányítja a figyelmet, s a közvetlen környezetben kér tetteiben megnyilvánuló szeretetet, amely sokszor a szétválasztó korlátok átlépését is megkívánja.

A dialógust végül is Jézus útmutatása zárja le, amely az irgalmasságot gyakorló szamaritánus követésére szólít fel. A törvénytudó ezzel véglegesen megkapta a választ a jelenet elején feltett kérdésére (25. v.). Az örök élet útja az irgalmasság gyakorlása mindazok felé, akik rászorulnak arra, függetlenül minden faj, nemzeti vagy akár felekezeti hovatartozástól.

Kocsis Imre

A jólneveltség kézikönyve (27.)

A NYILVÁNOS HELYEKEN

2. AZ ISKOLÁBAN

1.2. A diákok illemszabályai

1. Gondoljunk tisztelettel tanárainkra és egyben az iskola egész személyzetére! Ne felejtjük el, hogy munkájukkal a mi épülésünket, fejlődésünket segítik. Az, hogy nap elején és távozáskor köszönünk nekik: „Jó reggelt kívánok!”, „Jó napot kívánok!”, „A viszontlátásra!” - a minimum, amit megtehetünk.

2. Az iskolában tisztán és rendezetten jelenjünk meg, úgy, hogy rendesen kialakultuk magunkat és nálunk vannak a szükséges könyvek, füzetek, tanszerek. Az iskolába járás nem olyan, mint elmenni moziba, amit kapásból eldönthetünk, hanem komoly elfoglaltság, és mint ilyen, legyünk rá büszkék.

3. Ne próbáljuk meg átvérni tanárainkat! Ne füllentsük azt, hogy tanultunk, amikor még azt sem értjük, amit kérdez tőlünk és elkezdünk fölöslegesen süketelni. Dolgozatírás közben ne kérjük el, és ne másoljuk le az adott tantárgyból jobban felkészült osztálytársunk dolgozatát! Ne hamisítsuk meg szüleink aláírását az ellenőrzőben. Próbáljunk meg jó kapcsolatot kialakítani minden tanárral, nem csak azokkal, akik kemények és követelnek. Igazságtalan visszaélni mások jóságával és naivságával csak azért, hogy örültek módjára tombolhassunk.

4. Hallgassuk csendben és figyelemmel a tanárt, amikor beszél ahelyett, hogy aludnánk, ennénk, a padtársunkkal beszélgetnénk, az előttünk ülőt szekálnánk, a padra rajzolgatnánk, zenét hallgatnánk, álmodozva bámulnánk ki az ablakon, és hasonlók.

5. Az, hogy valamit nem értünk, nem megbocsáthatatlan itt, amiért szégyellnünk kellene magunkat. Pontosán azért megyünk iskolába, hogy megtanuljunk azt, amit még nem tudunk. Ha az ellenkezője lenne igaz, az óvoda után rögtön megkaphatnánk az egyetemi diplomát, és iskolai karrierünket akár meg is spórolhatnánk. Csak az a fontos, hogy időben szőljünk a tanárnak, vagy kérdezzük meg őt még egyszer.

6. Ne felejtjük el, hogy a tanár is ember, érzései, problémái vannak. Vegyük észre, mikor éri el tűrőképességének határát, és értsük meg, ha éppen nincsen jó formában. Legyünk kíméletesek, különösen a helyettes tanárokkal!

1.3. Osztálytársak

Az osztálytársaknak nem kell szükségképpen barátoknak is lenniük. Ahogy a családtagjaink esetében is, őket sem mi választottuk. Megesik, hogy az osztályban létrejött barátságok kitartanak egy életen át, de az esetek többségében az iskola elvégzése után ezek a kapcsolatok megszakadnak. Nem arról van szó tehát, hogy a diákok örök hűséget esküsznek egymásnak, hanem egyszerűen csak igyekeznek megtalálni az együttélés legjobb formáját azokban az években, melyeket együtt kell végigcsinálniuk.

Íme, néhány jó tanács, hogy ez megvalósuljon a te közösségedben is:

1. A jelszó az, hogy „együttműködés”. Meglátod, hogy ezt észben tartva, minden jobb lesz. Ha egy osztálytársad hiányzik az iskolából, magyarázd el neki, mit csináltatok az órán és küldd el neki a házi feladatot.

2. Ne irigykedj valakire azért, mert jó jegyei vannak. Legyél képes gratulálni annak, aki nálad jobban teljesít. Ha ellenben te érsz el a többieknél jobb eredményt, ne szégyellj, de ne is kérkedj vele.

3. Ne gúnyold, és ne bánts az osztálytársadat, akinek kiejtési problémái vannak, aki nem olyan sziporkázó, mint te, aki újonnan érkezett az iskolába, vagy akinek különböző jellegű nehézségei vannak. Nem a te tehetségednek, még kevésbé érdemeidnek köszönhető, hogy jobb képességű vagy nála, ezért teljesen oktan lenne részedről fitogtatni az erődöt.

4. Annak ellenére, hogy téged nem érdekel az óra, ne zavarod a többiekkel. Ne hátráltasd azokat az osztálytársaidat, akik tanulni szeretnének.

5. Amikor hozzászólásod van egy témához, nyújtsd fel a kezéd és ne szakítsd félbe azt, aki éppen beszél. Amikor másokhoz fordulsz, használj kedves és udvarias kifejezéseket „Kérlek”, „Bocsánat”, „Sajnálom” és ne félj attól, hogy ódivatúnak nézzenek.

6. Ne vedd el más holmiját anélkül, hogy engedélyt kértél volna tőle.

1.4. Az iskola környezetének tiszteletben tartása

Az iskolai padok, a székek, a táblák és a tanári asztal mindenkinek a javát szolgálják, a közösség a saját pénzével fizetett értük, vagyis a szüleinkével, közvetett módon pedig a miénkkel is. Miért firkálnánk össze, vésnénk beléjük bicskával, hagynánk siralmas állapotban azokat? Azért rugdosnánk szét egy széket, mert a tanár lefeleltetett minket úgy, hogy bele sem néztünk az anyagba? Miért tehetne erről egy szék? Netalán azok lennének a felelősek, akik a széket kifizették? Ha jobban belegondolunk, ez ostobaság.

Ahogy komplett elmebajra vall az is, hogy tönkretesszük, elcsúfítjuk a környezetet, amelyben tanulóvéinket töltjük, például ha összefirkáljuk a falakat mindenféle üzenetekkel és rajzokkal, vagy rajtuk hagyjuk talpunk nyomát, tönkretesszük a mindenki számára elérhető taneszközöket. Ha minket nem zavar az, hogy mocskokban élünk, legalább próbáljuk meg másoknak élhetőbbé tenni a világot.

2. A TEMPLOMBAN

2.1. A tiszteletteljes üdvözlés

A templom Isten háza, de Istennek valóban szüksége van házra? Aki találkozni kíván vele, annak nincs okvetlenül szüksége egy templomra, hogy ezt megtehesse. Mennyivel jobban lehet imádkozni a természetben, vagy az autóbuzson, vagy amikor várjuk, hogy fogadjon az orvos. Mégis a templom az a hely, ahol a katolikusok hite szerint Isten jelenléte tapinthatóbb az Oltáriszentség jelenlétében, melyet a szentségházban tartanak. Amikor tehát belépünk a templomba, még akkor is, ha látszólag nincsen senki, logikus üdvözölni a „ház urát”, aki nem a plébános: keresztet vetünk. Ne kapkodjuk el, ne legyen értelmezhetetlen, mintha félnénk, hogy valaki észreveszi, mintha egy tiltott jel volna. Ezután letérdelünk, majd könnyedén meghajolunk.

Ha a templom bejáratánál van szenteltvíztartó, mielőtt keresztet vetnénk, mártsuk bele jobb kezujjainkat a szentelt vízbe, de vigyázzunk, csak az ujjainkat, nem könyékig az egész karunkat. Ez a gesztus valódi lényegünkben határoz meg minket, pontosan úgy, ahogy a víz és Krisztus keresztjének a jele a megkeresztelkedettek.

Egy ilyen fontos üdvözlést csendben kell megtennünk, meditálva az előttünk feltáruuló misztikum nagyságán. Semmi értelme ezt rohanva, másokat tolvá, fellökve, esetleg viccelődve, beszélgetve megtenni. Ez általában a kijáratnál szokott megtörténni. Úgy látszik elterjedt az a tévhit, hogy a papok seprővel kergetik ki azon hívőket, akik túl sokáig maradnak.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Praxides háza

A Via Merulanán, melyen a római hívőszereglet minden Úrnapiján vonul, és imádkozik a „rejtőző Istenhez”, hétköznapokon nem sűrű a forgalom. Az Örök Város meghitt útvonala ez, a Maria Maggiore bazilikáig. Ott órákat eltölthet a zarándok, vagy turista. Az arannyal bélelt „szentegyház” belső pompázata még az V. századból való. A temérdek arany már I. Fülöp – a védnök – ajándéka VI. Sándornak a templom javára, reneszánsz időkben. A látogató szeme V. századi mozaikokon marasztalja a látást: az égi világon, mely csupa fehér kő. Jézus gyermekkorát ebbe és a földi színeskő-díszes környezetbe helyezte a művész...

Akkor lett mindez fontos, amikor kiléptem a bazilikából, és megláttam a szerény útjelző táblát. A felirata: S. Prassede. A nyíl balra mutatott, a Piazza S. Martino irányába. Prassede. Ki, mi ez? Az utóbbi igazított el: szerény tornyú templom, amely csak kívülről barokk. Amikor beléptem az ajtón, az iménti mennyvilág nyílt meg; a diadalíveken és az apszison a tündökletes mozaikok: az örök Jeruzsálem hófehér temploma a vonuló juhokkal, ahol a béke lesz „örökös örömmünk, ahol a tény előtt nem fut az epedés” – idézhettem a XII. századi himnuszt, Petrus Abelardusét. A szentély orgonáján bencés páter játszott, talán Ferscobaldit, vagy más olasz szerző dalolt a billentyűk nyomán. Akkor a páter vezetett körül, aki mint kiderült a templom kántora.

Legközelebb családommal jártam itt, mivel ezt a helyet a Rómával találkozó ki nem hagyhatja. Honnan a név: Prassede? Eredetileg: „Praxedis asszony”, ahogyan a mi Karthauzi Névtelenünk írja, az a szerzetes, aki a lövöldi kolostor sáfárja volt, s bizonyára Rómában is megfordult. Egy kicsit eltölt a büszkeség: a mi délvideki emberünk tudhatott talán a legtöbbit a rejtélyes történetéről (legendáról?), amely így tudósít: Praxedis asszony Rómában élt. Négyen voltak testvérek, köztük Prudentiana, akinek a korai halála után Praxedis jószágait szétszította a szegényeknek, ajtaja mindig nyitva állt a keresztényeknek. A császár tudomást szerez a gyűlekezeztől, melyet ő – mai fogalommal – koncepció ügynök tekint, elfogat és megölet harminckét keresztényt (más forrás szerint huszonkettő), köztük egy papot, Symyeriust. A testvér Prudentianát a bánat keríti hatalmába, Kr. u. 165-ben meghal. Persze más könyvek is foglalkoznak a név családtörténetével, és a múlt század sem feledkezik meg a szentekként tisztelt testvérekről: Prudentianáról, Praxidesről, jöllehet aktáikat XIV. Benedek pápa a XVIII. században kivétette a római kalendáriumból. A templom mozaikjain mindkettőnek látható az alakja, amint az apostolfejedelem Krisztus elé vezetik őket. Nem véletlen, hogy éppen ők. Schütz Antal (korrekt) szentek életében az áll (latin források nyomán), hogy Praxides és Prudentiana Prudens szenátor lányai. Gazdag familia, előkelő társadalmi helyzet, Praxidesnek volt miből adakoznia. Háza a „keresztények menedéke”. A császári megtorlás keresztény áldozatait ő temette el. Szó esik az apjáról, Pudensről is, akit Szent Pál „hitvalló római szenátorként” emleget. Szülei Aquila és Priscilla, a feleségéé Caractacus és Gladys. Caractacus ősei Angliából jöttek Rómába. Claudia dédapja: Leyr, kelta időkre utal a név (s talán mint Shakespeare Lear király drámájához). A hódítók a családot 150-ben Rómába hurcolták, kivégzés várt rájuk. Leyr meghalt, Caractacus életben maradt, mint római. Családja ezután válhatott kereszténnyé, amint Pudens szenátor, akihez Claudia nőül ment. Keresztény pap előtt fogadtak hűséget. Pudens elsőként látta vendégül Rómában Szent Pált. Szülei Glabrio és Priscilla sátorkészítők voltak (ahogyan Pál). Claudius császár parancsára Korintoszba és Efezusba vándoroltak, itt találkoztak a nemzetek apostolával, aki később dicsőremlíti őket, mivel megmentették az életét. A hagyomány szerint az özvegy Priscilla Péter apostol római segítője volt. Róla nevezték el a Via Salarian lévő egykori lakása alatti katakombát. Föltételezik, hogy Pudens mestere a hitben Péter, aki a később született testvéreket is megkeresztelte. Prudentiana és Praxides a pápa tudtával sok római megkeresztelt, szentélyüket (plébániájukat) Piusz gyakran látogatta.

Ereklyék, mozaikok – szinte a mérhetetlen idő „dokumentumai” Szent Zeno kápolnájában, a Prassede Paradicsom kertjében. Mert így hívják ezt a szent helyet, ahová I. Paszkál az édesanyját temettette. A pápa 817-824 között volt Péter utóda, a római Bonoso család fia, aki több templomot restauráltatott, minő a Szent Prassede is, ahol hamvai nyugosznak. Bencés szerzetes volt. A kápolna örök Kertjét a bizantikus építő-díszítőművészet hihetetlen egyszerűsége, s általa az a bensőséges emeli a szellem ünnepevé, amelyet olyan háttér határoz meg, melyet a keresztény „ősidők” lélektanának nevezhetünk, a szentség hamisítatlan aranyának. Aranyozott itt minden boltív, a természetes fényben – lámpák nélkül is – az égi centrum: Krisztus bizantikus mellképe a tekerccsel a kőrajzolatban a végtelenség tekintete.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Hit-tábort szervezett június 13. és 18. között a gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekek számára a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató Egyházi Módszertani Intézményrendszere. Az egyhetes tábornak a Tass-Alsószenttamásiban található ÁGOTA Falva adott otthont, ahová az ország számos megyéjéből 23 fiatal érkezett. A gyerekek és a felnőttek közös imával kezdték a napot, majd a keresztény hit alapjait érintő értékeket dolgozták fel csoportos foglalkozások keretében. Az ökumené jegyében zajló vakáció során a táborlakók Esztergomba, Szentendrére és Szegedre is kirándultak, valamint sportversenyeken vettek részt.

Az Egyházi épített örökség védelme és támogatása című sikeres pályázatnak köszönhetően 15 millió forintból újabb felújítási munkákat végeztek a szarvasi Szent Klára templomban: szigetelték az épület falszerkezeit, továbbá kijavították és lefestették a homlokzatot. A helyi közösség 5 millió forint értékű adományából megújult a sekrestye és a kórusfölgjáró, kialakították a sekrestye fölötti oratórium világítását, fűtését és berendezését. Befejeződött a templom bejárata fölötti Jézus Szíve színes ablak felújítása is. A felújított templomot július 2-án Kiss-Rigó László püspök által celebrált szentmise keretében adták át, Dankó Béla országgyűlési képviselő és Babák Mihály polgármester részvételével.

Az Óbudai Kamarazenekar ad hangversenyt július 13-án, szerdán este fél 8 órától a Székesegyházban. A műsorban többek között Georg Friedrich Händel, Arcangelo Corelli és Wolfgang Amadeus Mozart művei hallhatók Gazda Péter vezényletével. A Dóm további hangversenyeinek időpontjai és a koncertek műsorai a domorgona.hu világhálós oldalon olvashatók. A koncertekre a belépés díjtalan.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében július 14-én, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör keretében Pálfai Zoltán makói plébános Misszió című, március 10-én tartott webinariumi előadásának ismétlése látható. A videós estnek a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

A tarjánvárosi Szent Gellért templomban július 16-án, szombaton a 18 órakor kezdődő szentmisét követően Magda Dávid orgonaművész koncertjét hallgathatják meg az érdeklődők. A műsorban César Franck művei és Magda Dávid saját darabjai szerepelnek. A hangversenyre a belépés díjtalan, mindenkit szeretettel várnak.

Tizenkét év szünet után ismét együtt táboroznak az V. Dél-alföldi kerület, vagyis Békés és Csongrád-Csanád megye cserkészei. A Kerületi Nagytábor július 17-én kezdődik a gödöllői Teleki Pál cserkészparkban. A 480 gyermek és vezetőik tíz nap erdei kalandban vesznek részt, melynek része az építkezés, sátorozás, túrázás, valamint számtalan ügyességi, lelki, és közösségépítő program. A táborban ott lesz a szegedi Szent Gellért Plébánia Márton Áron cserkészcsapata is. A program szervezői köszönettel várják mindazok támogatását, akik segítséget szeretnének nyújtani a cserkésztábor megvalósításához. A felajánlásokat a <https://adomany.cserkesz.hu/projektek/26/v-del-alfoldi-cserkeszkerulet-nagytabor-tamogatasa> honlapra várják.

Johann Sebastian Bach, Antonio Vivaldi és Georg Philipp Telemann ismert művei hallhatók a népszerűvé vált Dómkerti Zenés Esték következő koncertjén. A Filharmónia Magyarország és a Szeged-Csanádi Egyházmegye közös szervezésében július 20-án, szerdán 18 órakor kezdődő hangversenyen Ábrahám Márta hegedűművész és az Ábrahám Consort régizenei együttest hallgathatják meg az érdeklődők a Püspökség udvarán (bejárat az Apáthy utca felől). Művészeti vezető Schweigert György. Esőhelyszín a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg terme. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

„A Szegedi Nagyárvíz és a Fogadalmi templom harangjai” című sétára várják az érdeklődőket július 23-án, szombaton 10 óra 30 perctől a Szegedi Dóm Látogatóközpont munkatársai. A 90 perces tematikus séta a Látogatóközpont fogadóteréből indul, ahol a résztvevők megismerkedhetnek a Nagyárvíz, a szegedi egyházfenntartó hatóság fogadalmából épülő új templom, valamint a Székesegyház harangjainak történetével. A séta részeként a templom nyugati tornyának harangszintjére is felsétálhatnak az érdeklődők, ahol a Dóm öt harangja közül négyet ismerkedhetnek meg. A program előzetes regisztrációhoz és jegyváltáshoz kötött. További információ a domlatogatokozpont@gmail.com elektronikus levélcímen, valamint a 06-20/2207-227-es telefonszámon kérhető.

A Szegedi Szabadtéri Játékok bármely előadására szóló jegy bemutatásával 15% kedvezménnyel vásárolható belépő a Szegedi Dóm Látogatóközpont népszerű programjára, a toronylátogatásra.

Befejeződött a zákányszéki Szentháromság templom külső és belső felújítása. A homlokzat festése, a nyílászárók javítása, a tető tisztítása a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. 14,5 millió forintos támogatásával valósult meg, míg a templom körül található, 14 stációs oszlop felújítása, valamint az új, szembemiséző oltár a hívek adományának köszönhető. A munkálatok az 1926-ban készült padok csiszolásával és festésével zárultak.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő gyoмаendrődi Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Gimnázium az egyházmegye második aláíró intézményeként csatlakozott a Honvéd Programhoz. Így szeptembertől a gimnázium 9. évfolyamos diákjai közül nyolcan kadétként kezdenek meg a tanulmányaikat. A képzés során a diákok színes programokon vehetnek részt a Honvédelmi Minisztérium és a Honvédelmi Sportszövetség támogatásával. Az első tanév a hadtörténelem megismerésével kezdődik, majd alaki foglalkozásokkal folytatódik. Az első félévi tanulmányi átlageredmény függvényében – 2023. februártól - akár havi 40 ezer forint ösztöndíjban is részesülhetnek a kadétek.

A 2025-ös szentév mottója – „A remény zarándokai” – váljon hiteles, megtapasztalható tartalomká a világ számára – ezt a célt fogalmazta meg Pietro Parolin bíboros államtitkár június 28-án az Apostoli Palotában azon az eseményen, melyen bemutatták a 2025-ös szentév hivatalos logóját. A bíboros hangsúlyozta: az utóbbi évek és hónapok eseményei szinte kötelezik az Egyházat arra, hogy rámutasson a reményre, amely a többi isteni erénnyel együtt – mint a hit és a szeretet – a keresztény élet alapját képezi, és mindenkit arra szólít, hogy legyen egy jobb világ felelős építője.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.